

Udvalget har udbedt sig ministeren for offentlige arbejders kommentar til nævnte ændringsforslag. Ministerens kommentar optrykkes som bilag til betænkningen.

Endvidere optrykkes et spørgsmål fra udvalget vedrørende brugen af § 5, stk. 2, i lov nr. 493 af 20. december 1950, jfr. lovforslagets § 3, samt ministerens besvarelse heraf.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det radikale venstres, det konservative folkepartis, socialistisk folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det af ministeren for offentlige arbejder stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (frømskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller forslaget til *forkastelse* på nuværende tidspunkt. Der er ikke over for udvalget dokumenteret nogen som helst betydende grund til, at spørgsmålet om koncessionsforlængelse efter 1. oktober 1985 allerede skal afgøres i juni 1975. Ved nu at meddele koncessionsforlængelse uden forudgående afklaring af charterbranchens forhold vil folketinget eventyre fremtidsudsigterne for en stor dansk erhvervsgræn, der direkte og indirekte svarer til tusindvis af arbejdspladser og er nettovaluta-indtjenende i stor stil.

Et *andet mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) kan ikke medvirke til koncessionsforlængelsen allerede af den grund, at de besynderlige Transairtransaktioner er fuldstændig uklarlagede.

Mindretallet understreger, at det offentlige tilsyn med SAS overhovedet ikke har fungeret hidtil. Mindretallet finder et sådant samvirke mellem staten og private koncessioner skadeligt.

Mindretallet indstiller på denne baggrund lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Ændringsforslag.

Til § 3.

Af et *mindretal* (Bach (FP), Glensgård (FP) og Glistrup (FP)):

1) Paragraffen affattes således:

„§ 3. Ministeren for skatter og afgifter kan ved almindelige bestemmelser, der gælder for luftfartserhvervet som helhed, fravige

lovgivningens regler om skattemæssige afskrivninger.“

Af *ministeren for offentlige arbejder*, tiltrådt af et *flertal* (Normann Andersen (S), Knud Damgaard (S), Kampmann (S), Poul Mortensen (S), Otto Mørch (S), Ivar Hansen (V), Holmberg (V), Hovmand (V), Lenhart Larson (V), Bilgrav-Nielsen (RV), Burgdorf (KF), Kristine Heltberg (SF) og Svend Erik Sørensen (KrF)):

2) Paragraffen affattes således:

„§ 3. Ministeren for skatter og afgifter kan tillade, at der ved opgørelsen af A/S Det Danske Luftfartsselskabs skattepligtige indkomst sker sådanne afvigelser fra de gældende regler om skattefri afskrivninger på bygninger og driftsmidler, som kan begrundes ved selskabets deltagelse i Scandinavian Airlines System. Der kan dog ikke derved foretages større samlede afskrivninger på bygninger og driftsmidler end efter de gældende regler.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Generelle skattebestemmelser bør naturligvis fremgå direkte af lovgivningen. Ved gennemførelsen af SAS-koncessionen i sin tid forsyndede man sig mod denne regel og tillod ved § 5, stk. 2, i lov nr. 493 af 20. december 1950, at SAS' danske moderselskab kunne opnå skattemæssig begunstiggelse uden for den almindelige skattelovgivning skjult for offentligheden. Ved regeringsforslaget om koncessionsforlængelsen er det i § 3 blevet foreslået, at disse særskattebegunstigelser fortsat skal være gældende. Under udvalgsarbejdet med sagen er det imidlertid lykkedes at få regeringen til at gå med til, at de særlige skjulte skattebegunstigelser for SAS fremtidig alene skal angå afskrivningsforhold. Når SAS skal have sådanne skattebegunstigelser, må det være en rimelig konsekvens, at også øvrige luftfartsselskaber kommer til at indtage en tilsvarende stilling. Andre luftfartsselskaber har jo de samme problemer som SAS med, at skatten tynger ubehageligt, og det vil være konkurrenceforvridende kun at begunstige et enkelt luftfartsselskab. Når reglen i 1950 ikke